

Світлана ГАЛАУР,

orcid.org/0000-0002-9333-3052

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри загального мовознавства та іноземних мов

Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

(Полтава, Україна) *svitlana.galaur@gmail.com*

Катерина ПАЛІЙ,

orcid.org/0000-0002-1991-2937

кандидат філологічних наук, доцент,

завідувач кафедри германської філології та перекладу

Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

(Полтава, Україна) *e.paliy777@gmail.com*

Софія ГАЛАУР,

orcid.org/0009-0009-2023-4772

студентка III курсу факультету філології, психології та педагогіки

Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

(Полтава, Україна) *sofia.galaur@gmail.com*

ГЕНДЕРНІ НОРМИ В УКРАЇНСЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВАХ: КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ

У статті проаналізовано гендерні норми в українській, англійській та французькій мовах з урахуванням сучасних соціокультурних трансформацій та розвитку гендерної лінгвістики. Наголошено, що мова функціонує не лише як засіб комунікації, а й як важливий інструмент репрезентації та формування соціальних ролей, ідентичностей і стереотипів, пов'язаних із категорією гендеру. Розглянуто традиційні уявлення про маскуліність і фемінінність, зафіксовані в пареміях, фразеологізмах і лексичних одиницях, а також описано їхню трансформацію в сучасному мовному просторі.

Схарактеризовано основні рівні репрезентації гендеру – лексичний та морфологічний. Особливу увагу приділено лексичним опозиціям на зразок «чоловік – жінка», їхній асиметрії та впливу на формування мовної картини світу. Досліджено морфологічні засоби творення фемінітивів і визначено їхню продуктивність у кожній із трьох мов. З'ясовано, що в англійській мові спостерігається тенденція до згасання морфологічно маркованих форм жіночого роду та активного впровадження гендерно нейтральної лексики й універсальних займенників. Французька мова демонструє складний процес балансування між традиційною граматичною нормою та інклюзивними практиками, що проявляється у варіативності фемінітивів, уживанні подвійних форм і нових мовних засобів. Українська мова маніфестує високу продуктивність словотвірних моделей фемінітивів і їх активну нормалізацію, зумовлену як внутрішньомовними чинниками, так і суспільним запитом на гендерну рівність.

Окремо сказано про комунікативні стратегії реагування на гендерні норми, зокрема наголошено на тенденціях до нейтралізації гендеру, уникнення узагальненого чоловічого роду та впровадження інклюзивних формувань. Узагальнено, що англійська, французька та українська мови демонструють спільну спрямованість на гендерну інклюзивність, однак реалізують її різними шляхами відповідно до власної граматичної структури та культурних традицій. Зроблено висновок про динамічний характер мовних змін і актуальність подальших досліджень у сфері гендерної лінгвістики.

Ключові слова: гендерні норми, фемінітив, маскулітив, гендерна інклюзивність.

Svitlana HALAUR,

orcid.org/0000-0002-9333-3052

PhD (Philology),

Associate Professor at the Department of General Linguistics and Foreign Languages

National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic»

(Poltava, Ukraine) svitlana.galaur@gmail.com

Kateryna PALII,

orcid.org/0000-0002-1991-2937

PhD (Philology),

Head of the Department of Germanic Philology and Translation

National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic»

(Poltava, Ukraine) e.paliy777@gmail.com

Sofia HALAUR,

orcid.org/0009-0009-2023-4772

3rd year student at the Faculty of Philology, Psychology and Pedagogy

National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic»

(Poltava, Ukraine) sofia.galaur@gmail.com

GENDER NORMS IN UKRAINIAN, ENGLISH AND FRENCH LANGUAGES: A COMPARATIVE ANALYSIS

The article provides an extended comparative analysis of gender norms in Ukrainian, English, and French, taking into account contemporary sociocultural transformations and developments in gender linguistics. It emphasizes that language functions not only as a means of communication but also as a key instrument for representing and shaping social roles, identities, and stereotypes related to gender. The study examines traditional notions of masculinity and femininity reflected in proverbs, phraseological units, and vocabulary, as well as their transformation in modern linguistic practice.

The research outlines the main levels of gender representation, including lexical and morphological dimensions. Particular attention is given to binary oppositions such as “man – woman,” their asymmetry, and their influence on the linguistic worldview. The paper analyzes morphological mechanisms of forming feminine nouns and determines their productivity across the three languages. It is established that English shows a clear tendency toward the decline of morphologically marked feminine forms and the increasing use of gender-neutral vocabulary and singular “they.” French demonstrates a complex balance between traditional grammatical norms and inclusive innovations, manifested in the variability of feminine forms, the use of double forms, and emerging linguistic practices. Ukrainian is characterized by a high productivity of word-formation models for feminine forms and their active normalization, driven by both linguistic potential and societal demand for gender equality.

The article also examines communicative strategies for addressing gender norms, including gender neutralization, avoidance of generic masculine forms, and the implementation of inclusive language practices. It is concluded that all three languages share a common tendency toward gender inclusivity, though they realize it differently according to their grammatical structures and cultural traditions. The study highlights the dynamic nature of linguistic change and underscores the relevance of further research in gender linguistics.

Key words: *gender norms, feminine nouns, masculine nouns, gender inclusivity.*

Постановка проблеми. Питання гендерних норм у мові завжди перебувало в полі уваги філологів. Багаторічні дискусії із цього питання довели, що гендерні норми в мовах – це не лише проблеми граматики чи стилю, але й маніфестація соціальних процесів у суспільстві. Однозначно прийнято, що мова постає інструментом, який вияскравлює суспільне уявлення про ролі, ідентичність та взаємодію між людьми.

Аналіз досліджень. Про активне обговорення гендерної чутливості в мові варто говорити на основі сучасних праць дослідників української мови, зокрема М. Брус (Брус, 2019), Т. Космеди, Н. Карпенко, Т. Осіпової, Л. Саліо-

нович, О. Халіман (Космеда, 2014), англійської мови – Nicole L. Rosen, Nicole A. Shoenberger (Rosen, 2021), Di Garbo Francesca (Di Garbo, 2020), французької мови – Г. Олефір, І. Дейнеко (Олефір, 2020), Simon A., Degand L. (Simon, 2022) та ін. Хоч до цього питання постійно прикута увага дослідників окремих мов, назріла потреба продемонструвати загальне уявлення про гендерні норми в цих мовах у порівняльному аспекті, що і є метою статті.

Виклад основного матеріалу. Про поняття гендерності в мовах можна говорити, з одного боку, на тлі граматичних і культурних традицій, а з іншого – з огляду на наукові здобутки сучас-

ної гендерної лінгвістики, де мову описують як інструмент відображення й формування соціальних ролей та ідентичностей. Гендер (статеву роль) оцінюють як таку, що детермінує поведінку людини. Безперечно, обійтися тут без стереотипів неможливо. Наприклад, у більшості культур жінкам присвоюють такі риси характеру, як емоційність, турботливість, уміння поступатися, чоловікам – лідерство, стриманість. Таку стереотипізацію можемо спостерігати в прислів'ях та приказках у різних мовах, зокрема в українській: *Чоловік – голова, а жінка – шия; Жінці дорога від печі до порога; У чоловіка розум – у голові, а в жінки – у серці; Без чоловіка – що без голови, без жінки – що без душі; Де жінка править, там чоловік плаче*, в англійській: *A woman's place is in the home; Behind every great man there is a woman; Boys will be boys; A good wife makes a good husband; Hell hath no fury like a woman scorned*, у французькій: *La femme est le pilier du foyer; Derrière chaque grand homme, il y a une femme; Qui femme a, guerre a; Femme qui rit, à moitié dans ton lit; L'homme propose, la femme dispose*. Безперечно, давні гендерні стереотипи в сучасному суспільстві є дискусійні, оскільки вони сформувалися в інших історичних умовах і зараз уже не діють. Водночас скажемо, що варто оцінити позитивний вплив давніх стереотипних традицій, оскільки більшість з них допомагає поколінню, яке зростає, підготуватися до соціальних ролей, важливих у дорослому віці, зокрібно ролей матері, батька, чоловіка, дружини.

Питання гендерних стереотипів сьогодні, звісно, викликає рефлексію на архетипні опозиції в мовах «жінка – чоловік». Наприклад, алюзії на таку опозицію можемо спостерігати у виразах *man up, like a girl, жіноча логіка, чоловіча справа*, у корені *man*, що може означати людина (*mankind*), у певних асоціаціях у лексиці: до прикладу, лексема *nurse* найчастіше викликає жіночий образ, а лексема *engineer* – чоловічий. В українській мові є лексичні одиниці *did – баба*, остання з яких досить часто використовується зі зниженим, негативним відтінком, який абсолютно не помітний у першій. Водночас тенденції часу потверджують, що аналізована бінарність уже не є жорсткою й однозначною.

Відмову від гендерної подвійності найбільше демонструє англійська мова. На відміну від більшості європейських мов, англійська маніфестує чіткий приклад нейтралізації гендеру, що, власне, пов'язано з 1) відсутністю граматичного роду: *teacher, student, doctor* – одна форма для всіх родів, 2) властивістю прикметників не вказувати

рід – *a good teacher, a diligent student*, 3) тенденцією до вживання нейтральної професійної лексики: *policeman – police officer, fireman – firefighter, stewardess – flight attendant*; 4) використанням гендерно-нейтральних займенників: *Someone left their bag*; 5) зменшенням «маркованості жіночих форм» як реакція на адаптацію мови до соціального запиту на рівність, зокрема такі форми, як *actor / actress, waiter / waitress* сьогодні мають тенденцію до трансформації в одну форму – *actor, waiters* (для всіх статей). Оцінюючи англійську мову в контексті гендерності, слід наголосити, що ця мова усе ж таки не є абсолютно нейтральною, вона може бути поійменована як одна з найгнучкіших стосовно гендерної інклюзивності.

Мови з розвинутою граматичною категорією роду активніше маніфестують гендерну інклюзивність. Французьку мову, зокрібно, можна назвати зразком напруженого балансу між традиційною граматичною системою та викликами сучасності стосовно маркованості гендеру. У цій мові фіксуємо активне формування та формалізацію жіночих назв професій, які ще донедавна вважалися некоректними в медіа, освіті, офіційних документах. Цікавим є тут практика подолання правила базовості чоловічого роду: *tous et toutes* (і чоловіки, і жінки), *les étudiant-e-s* (студенти й студентки). Про бажання гендерної нейтральності свідчить з'ява в усному мовленні «займенника нової чутливості» *iel (il + elle)*. Про мовну адаптацію на гендерно нейтральний соціальний запит свідчить розширене вживання менш маркованих або зовсім нейтральних елементів: замість лексеми *les hommes* (люди) використовують *les personnes*, замість лексеми *les professeurs – le corps enseignant*. Витримці балансу у французькій мові сприяють постійні дискусії в державних та освітніх інституціях, живий розвиток мови й намагання Французької академії зупинити розвиток фемінітивів, визнати їх «варварськими». Слід сказати, що Французька академія зрештою погодилася, що фемінітиви є «природною еволюцією мови», у її звіті було зазначено: «Академія вважає, що будь-які зміни, мета яких – визнати у мові місце жінки в сучасному суспільстві, можна прийняти, якщо вони не суперечать елементарним і основоположним правилам мови» (Happy Monday, 2026).

Українська мова також постає як гендерно чутлива, вона пропонує свідомий вибір форм, які точніше й справедливніше описують реальність. Після введення в дію Правопису 2019 року фемінітиви закривувалися в різностильовому мовному просторі та проходять стадію нормалізації, «роблять жінку видимою в соціумі, показують, що вона є

активним його сегментом і бере активну участь у різних суспільних процесах» (Куницька, 2022). Водночас слід визнати, що проблема «чоловічого за замовчуванням» не відійшла на останній план. Досить часто чоловічий рід використовується як універсальний, особливо в мовленні старшого покоління: *кожен здобувач освіти має знати добре англійську мову; усі студенти мають скласти іспити*. Переважання маскулінитивів пояснюють також неестетичним звучанням одиниць жіночого роду на зразок *членкиня, гідеса*. Додамо, що «використання фемінітивів в українській мові не є обов'язковим, а їхня відсутність у мовленні не суперечить нормам «Українського правопису», останній «лише надає інструментарій для творення таких слів» (Сивак, 2026). Ці та інші причини стають поштовхом в українській мові також до нейтралізації гендеру: у багатьох комунікативних ситуаціях використовують лексеми, що не маркують гендер, наприклад, *людина, особа, персонал, команда*.

Компаративний аналіз мов дає змогу виокремити їхні засоби – репрезентанти гендерних ролей, зокрема лексичні й морфологічні.

Лексичні засоби представлені класичними суплетивними формами в усіх мовах, зокрібно англійській: *man – woman, father – mother, husband – wife, king – queen*; французькій: *homme – femme, père – mère, mari – femme, garçon – fille, roi – reine*; українській: *чоловік – жінка, батько – мати, син – дочка, брат – сестра, хлопець – дівчина, півень – курка*. Лексичні засоби найбільш представлені в українській мові, вони дуже помітні в базовій лексиці, а отже, через різні корені найглибше кодують архетипну опозицію «чоловік – жінка».

Морфологічні засоби репрезентації гендеру – це, власне, суфіксальне творення фемінітивів. В англійській мові таке творення іменників на позначення жіночої статі історично представлене, однак на сучасному етапі розвитку мови занепадає. Основними суфіксами можна вважати -ess: *actor – actress, waiter – waitress, host – hostess*; -ette: *usher – usherette*, водночас вони вважаються застарілими, небажаними, непродуктивними, оскільки сучасна мова відмовилася від фемінітивів на користь нейтральних слів (*waiter, waitress – server*).

Французька мова маніфестує широкий спектр морфологічних засобів. Основними моделями формування фемінітивів є:

1) -e (графічна/фонетична зміна): *étudiant – étudiante, avocat – avocate, magistrat – magistrate*;

2) -euse: *chanteur – chanteuse, coiffeur – coiffeuse, vendeur – vendeuse*;

3) -trice: *acteur – actrice, directeur – directrice, lecteur – lectrice*;

4) -esse: *maître – maîtresse, hôte – hôtesse* (цей суфікс є не типовим для утворення жіночих назв сучасних професій, він частіше використовується для номінування жіночих відповідників титулів, статусів або історичних ролей: *duchesse, princesse, compesse*).

Суфіксація є продуктивним способом фемінітивів у французькій мові, водночас трапляються випадки, коли мовна фемінізація неможлива через низку граматичних причин, зокрема: 1) наявності кінцевого -e в чоловічому роді: *un (une) journaliste, un (une) artiste, un (une) secrétaire*, 2) неспроможності утворити жіночу форму з огляду на існування такого слова в мові: *un (une) médecin (une médecine – медицина)*, 3) лексеми, від яких слід утворити фемінітив, є запозиченими й не адаптувалися до мови: *un (une) coach, un (une) manager, un (une) DJ*. Проблема фемінітивів у французькій мові може також полягати у відсутності їх стабільної форми, певній конкуренції форм: *auteur – auteure / autrice, recteur – rectrice / recteure, chef – cheffe*. Досить часто такі форми коливаються між гендерно нейтральними, сучасними жіночими, а також історичними, що звучать уже дещо застаріло: *docteur – docteure – doctresse, maire – mairesse*. Насамкінець варто згадати назви осіб за родом діяльності, що не знайшли в сучасній мові відповідників чоловічого роду: *une femme de ménage, une auxiliaire de vie, une sage-femme*. Причиною стало те, що ці слова виникали як суто жіночі. Звісно, що теоретично чоловіки можуть виконувати ролі, названі такими лексемами, але це трапляється вкрай рідко, тому для номінування залишають або фемінну назву, або використовують іншу, зазвичай іншомовну: *une sage-femme – un maïeuticien*.

Українська мова, як і французька, має гнучку систему суфіксів для утворення мовних одиниць жіночого роду, зокрема:

1) -к-: *учитель – учителька, лікар – лікарка, журналіст – журналістка*;

2) -иця (-ниця): *учень – учениця, працівник – працівниця; трудівник – трудівниця*;

3) -иня: *господар – господиня, філолог – філологиня; фахівець – фахівчиня*;

4) -еса: *стюард – стюардеса* (цей суфікс непродуктивний, його зазвичай фіксуємо в іншомовних словах та назвах титулів, що часто постають стилістично маркованими: *віконт – віконтеса, поет – поетеса*).

Як і французька, українська мова демонструє вагання мовців у виборі фемінної конструкції, що найчастіше можна пояснити конкуренцією суфіксів, пошуком більш вдалої форми: *поет – поетка, поетеса, член – членкиня, членка, редактор –*

редакторка, редакториня. Як і у французькій, в українській мові може надаватися перевага чоловічому роду, коли йдеться про традиції вживання та офіційно-діловий стиль: *професор* – *професорка*, *міністр* – *міністерка*, *декан* – *деканка*. Звісно, в українській мові існують професії, що мають «власне жіночий» статус і на позначення яких уживаються фемінні номени: *акушерка*, *няня*, *покоївка*, *праля*, *доглядальниця*, *манікюрниця*, *медсестра*, *балерина*. Такий статус вони поступово втрачають, здобуваючи чоловічі кореляти або функціонуючи поряд з нейтральними назвами професій: *акушер*, *доглядальник*, *медбрат*, *танцівник балету*, *медичний працівник*, *працівник клініку*.

Попри те, що всі три мови демонструють наявність морфологічних засобів, їхня роль є різною для творення фемінітивів: від згасання (англійська мова) до активного розвитку (французька й українська мови). Українська мовна система в контексті морфологічних засобів формування фемінітивів нині є найбільш продуктивною та відкритою.

Цікавим фактом є реагування на гендерні норми в комунікації в різних мовах. Це відображено в процесі змін у лексиці, граматиці та мовленнєвих практиках, спрямованому на більш інклюзивне та нейтральне відображення людей попри їхню стать або гендерну ідентичність.

Зокрема, в англійській мові фіксуємо нейтральну реакцію в мовленні:

1) переважання гендерно нейтральних норм: *police officer*, *firefighter*, *chairperson*;

2) використання займенника *they*: *they must bring his book*;

3) відмова від гендерно маркованих звертань, зокрема використання апелятивів *Ms* – універсального звертання до жінки (без указівки на сімейний стан), *Mx* – коли загалом треба уникнути гендерного найменування;

4) уникнення звертань з ввічливими титулами (honorific title), наприклад, *Mr. Smith* →

Alex Smith, *Dear Sir/Madam* → *Dear Customer*, *Dear Team*.

На відміну від англійської мови, французька маніфестує чіткий перехід від універсального чоловічого роду та орієнтування на інклюзивне та видиме для різних груп мовлення: *les étudiantes et les étudiants...*, *les personnes étudiantes...*. На сьогодні французька комунікація є гнучкою, підтвердженням чого може бути послуговування подвійними формами в офіційних текстах, обираючи мовцем форми відповідно до аудиторії чи ситуації, орієнтування в усному мовленні на інклюзивні стратегії та їхні тактики – повторення, узагальнювальні слова, уникнення гендерних припущень. Реагування на гендерність постає не лише граматичною вимогою, але й певним етикетом, що передбачає повагу до людини, адаптацію мовлення до співрозмовника.

Реагування на комунікативні гендерні норми в українській мові – це поступальний процес, що вияскравлює повагу до гендерної рівності, ідентичності співрозмовника. Українська мова усе частіше демонструє активне вживання фемінітивів, уникнення узагальненого чоловічого роду, гендерно нейтральні формулювання на зразок *працівники* → *персонал*, *громадяни* → *громадянство*, *люди*.

Висновки. Підсумовуючи, скажемо, що реагування на гендерні норми в англійській, французькій та українській мовах демонструє спільну тенденцію до інклюзивності, однак реалізується по-різному згідно із структурою кожної мови. Англійська, як мова з мінімальною граматичною категорією роду, найшвидше впроваджує гендерно нейтральні форми та універсальні займенники. Французька й українська, зі свого боку, маючи граматично важливий рід, адаптуються складніше, послуговуються фемінітивами, подвійними гендерними формами та різноманітними стратегіями нейтралізації. Мова розвивається, тож питання гендерної чутливості мов, зокрема української, французької, англійської, у порівняльному аспекті завжди матиме потребу в обговоренні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Брус М.П. Фемінітиви в українській мові: генеза, еволюція, функціонування : монографія. Івано-Франківськ : ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника», 2019. 440 с.
2. Космеда Т., Карпенко Н., Осіпова Т., Саліонович Л., Халіман О. Гендерна лінгвістика в Україні: історія, теоретичні засади, дискурсивна практика: монографія. Харків : ХНПУ ім. Г.С. Сковороди; Дрогобич : Коло, 2014. 472 с.
3. Куницька І. А гідеса – це хто? *Суспільне*. 2022, 1 листопада. Режим доступу: <https://suspilne.media/culture/111221-a-gidessa-ce-hto-filologina-vidpovila-na-posireni-komentari-pro-feminitivi/>
4. Олєфір Г. І., Дейнеко І. А., Дейнеко І. В. Гендерна ідентифікація у французькій мові: від ідеології до морфології. *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики* : зб. наук. пр. К. : Логос, 2020. Вип. 38. С. 32–58.
5. Сивак Р. Чи є невживання фемінітивів порушенням: у Нацкомісії пояснили. *TCH*. 2026, 2 березня. Режим доступу: <https://tsn.ua/ukrayina/chy-ye-nevzyvannia-feminitiviv-porushenniam-u-natskomisiyi-poiasnily-3032843.html>
6. У Франції офіційно визнали фемінітиви для позначення професій. *Happy Monday*. 2026, 5 квітня. Режим доступу: <https://happymonday.ua/u-francii-oficijno-vyznaly-feminitivyv>

7. Di Garbo Francesca, et al. Grammatical Gender and Linguistic Complexity. Volume 2: World-Wide Comparative Studies. Language Science Press, 2020. Pp. 340-389.
8. Rosen N., Shoenberger N. Words Speak Louder than Actions: The Connection between Gendered Language and Bullying Behavior. Open Journal of Social Sciences. 2021, Vol.9, No.8. Pp. 197-214.
9. Simon A., Degand L. Renforcement de la féminisation et écriture inclusive : étude sur un corpus de presse et de textes politiques. *Langues française*. 2022. N 215. Pp. 81-102.

REFERENCES

1. Brus M. (2019) Feminityvy v ukrainskii movi: heneza, evoliutsiia, funktsionuvannia. [Feminine nouns in the Ukrainian language: genesis, evolution, functioning] Ivano-Frankivsk: DVNZ «Prykarpatskyi natsionalnyi universytet im. Vasylia Stefanyka». 440. [in Ukrainian]
2. Kosmeda T., Karpenko N., Osipova T., Salionovych L., Khaliman O. (2014) Henderna linhvistyka v Ukraini: istoriia, teoretychni zasady, dyskursyivna praktyka. [Gender linguistics in Ukraine: history, theoretical foundations, discursive practice] Xarkiv: KhNPU im. H.S. Skovorody; Drohobych: Kolo. 472. [in Ukrainian]
3. Kunytska I. (2022) A hidedsa – tse khto? [And who is Giddesa?] Suspilne – Social. URL: <https://suspilne.media/culture/111221-a-gidessa-ce-hto-filologina-vidpovila-na-posireni-komentari-pro-feminitivi/> [in Ukrainian]
4. Olefir H. I., Deineko I.A., Deineko I.V. (2020) Henderna identyfikatsiia u frantsuzkii movi: vid ideolohii do morfolohii. [Gender identification in French: from ideology to morphology] Problemy semantyky, prahmatyky ta kohnityvnoi linhvistyky : zb. nauk. pr. – Problems of semantics, pragmatics and cognitive linguistics: coll. of science papers, 38. 32–58. [in Ukrainian]
5. Syvak R. (2026) Chy ye nevzhyvannia feminityviv porushenniam: u Natskomisii poiasnyly. [Is not using feminine pronouns a violation? The National Commission explained.] TSN – TSN URL: <https://tsn.ua/ukrayina/chy-ye-nevzyvan-nia-feminityviv-porushenniam-u-natskomisiyi-poiashnyly-3032843.html> [in Ukrainian]
6. U Frantsii ofitsiino vyznaly feminityvy dlia poznachennia profesii (2026) [In France, feminine nouns have been officially recognized to designate professions]. *Happy Monday*. URL: <https://happymonday.ua/u-francii-oficijno-vyznaly-feminityvy> [in Ukrainian]
7. Di Garbo Francesca, et al. (2020) Grammatical Gender and Linguistic Complexity. Volume 2: World-Wide Comparative Studies. Language Science Press, 340-389.
8. Rosen N., Shoenberger N. (2021) Words Speak Louder than Actions: The Connection between Gendered Language and Bullying Behavior. Open Journal of Social Sciences, 9, No.8. 197–214.
9. Simon A., Degand L. (2022) Renforcement de la féminisation et écriture inclusive : étude sur un corpus de presse et de textes politiques. [Strengthening feminization and inclusive writing: a study on a corpus of press and political texts] *Langues française – French language*, 215. 81–102. [in French]

Дата першого надходження статті до видання: 12.06.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 10.07.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 20.08.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

